

въ България, не само ѝ попречиха въ това направление, но, съгласно ЗЗД, при мълчаливото съгласие на БУС и КУС и тяхното съдействию, Организацията на учител. и служ. по нар. просвѣта биде одушена.

И при промѣната, обаче, на своята цехова форма, Учителската Организация продължи да носи дефектитѣ на една просвѣтително-пропагандаторска организация. Въмѣсто да организира борбитѣ на учителитѣ и служителитѣ по Нар. Просвѣта около тяхнитѣ непосредствени и най-близки интереси и извика маситѣ на активна борба — протести, демонстрации и стачки, тя продължаваше да отбѣгва отъ по-решителнитѣ самостоятелни действия, защото продължаваше да стои на погрѣшното становище за професионалната немощь на учителя.

IX

Социалното положение на народното учителство и неговата профес. борба.

Ние видѣхме въ резолюцията на 18-тѣ делегати въ X конгресъ на БУС да се казва, че народното учителство спада къмъ пролетарската класа. Разбира се, това се твърдѣше и по рано, обаче за прѣвъ пѣтъ определено и ясно социалното положение като пролетарско се изтъкна отъ 18-тѣ делегати и сжщевременно се извадиха логическитѣ заключения за характера, целта, срѣдствата и тактиката на Учителската организация отъ него. Особено тѣзи изводи изплашиха най-много дребно-буржуазнитѣ глави на учителството въ Съюза. Масата на съюзното учителство, която бѣ се напълно пропила съ възгледитѣ на буржуазния демократизъмъ за жизнеспособността на дребното модернизираще се производство и за „културността“ и „правдивостта“ на държавата, се така изплаши отъ тѣзи изводи, че нададе викъ до небеса. Какъ? — закрѣщѣха тѣ, „нима ние сме хамали“? Не, ние сме хора съ „високо достоинство“ и „извѣстни привилегии“, ние, слава богу, си имаме и имотецъ и... въ всѣки случай, не сме пролетарии. Така възгледътъ на тогавашнитѣ тѣсни социалисти учители за пролетарското положение на народното учителство биде посрещнатъ враждебно отъ масата съюзно учителство, водимо отъ своето „чувствование“, отъ своята еснафска психика. Неговата еснафска глава не можеше да побере мисълта, че то трѣбва да се отдѣли отъ дребната буржуазия и държавата и да се присъедини къмъ пролетарската класа, къмъ нѣкакви си хамали. Тукъ масата на съюзното учителство, като мислѣше съ главата на дребната буржуазия, показва и сжщата нейна умраза и презрѣние, хранени спрѣмо пролетариата. Въ случая, народното учителство, съ всичкото си „високо достоинство“, дойде само да прояви ярко и откровено своята ратайска психика. Всѣкога несъзнателното работничество е противъ своитѣ съзнателни братя по социално положение, всѣкога то застава на страна на своитѣ господари и се подиграва и бори противъ съзнателното работничество, защото носи на плещитѣ си тежката глава на своитѣ господари. Това